

[Undervisningsministeren]

marts 1978 sendte til finansudvalget, anmoder vi om tilslutning til en bevilling til de uddannelsessøgende i finansåret 1978 på 97,5 mill. kr., heraf 12½ mill. kr. til hjælp til EFG-eleverne i basisåret og 85 mill. kr. til en forbedring af støtten fra Statens Uddannelsesstøtte, altså det, som forslagsstillerne kalder »m. v.«.

Som begrundelse for at underkaste det nævnte finansudvalgsaktstykke en særlig behandling her i salen nævnes, at der ikke i aktstykket er fastlagt nærmere regler for tildelelse af den særlige støtte til EFG-eleverne, ligesom der savnes en oversigt over, hvorledes dette beløb vil udvikle sig i kommende finansår. Også hertil må jeg stille mig lidt undrende. Det er i aktstykket udtrykkeligt forklaret – jeg citerer:

»... at der tænkes gennemført en ordning, hvorefter de tekniske skoler og handelsskolerne skal forestå uddelingen af midlerne efter indstilling fra navn med et lige stort antal lærer- og elevrepræsentanter.«

Samtidig oplyses det, at støtten skal fordeles efter økonomiske behov. Der er med andre ord tale om en ordning, der bygger på det lokale kendskab til hver enkelts behov, en tanke, der mig bekendt ikke er fremmed for indtil flere af partierne bag dette forslag til folketingsbeslutning.

Hvad angår økonomien, fremgår det udtrykkeligt af aktstykket, at bevillingen ligesom den til Statens Uddannelsesstøtte forudsættes reguleret på de årlige bevillingslove i forhold til stedfundne ændringer i antallet af elever i basisåret og i reguleringspristallet. Med kendskab til finansloven og de heri indeholdte prognoser over de kommende års elevtal skulle det være relativt enkelt, ikke mindst for medlemmer af finansudvalget, at skønne over udviklernes størrelse i de kommende finansår.

I øvrigt kan jeg anføre, at den foreslåede bevilling intet har at gøre med den i forsøgsperioden gældende godtgørelsesordning, som blev ophævet i 1976. Denne godtgørelse blev givet alle EFG-elever uden hensyn til økonomiske forhold for at ligestille eleverne med lærlingene, mens denne bevilling gives efter trang.

Det beslutningsforslag, vi behandler her, er jo unægtelig noget kortfattet.

Vi har i socialdemokratiet opfattet det således, at de 6 partier, der står bag, ikke har væsentlige indvendinger mod at yde 85 mill. kr. til forhøjelse af SU gennem forhøjelse af forældreindtægtsgrænserne. Hvis man læser bemærkningerne til forslaget igennem, får man da også det indtryk, at de foreslåede 25 mill. kr. til EFG-eleverne i basisåret er den egentlige grund til at fremsætte et beslutningsforslag.

Faktisk er det underligt, at de pågældende partier vil gøre et aktstykke fra finansudvalget af denne karakter til noget, der ligner en politisk principsag. For et år siden, ved vi jo, viste det sig umuligt at ligestille EFG-eleverne med mesterlærelærlingene ved at gennemføre løngodtgørelse i basisåret. Vi er stadig væk i den socialdemokratiske gruppe af den opfattelse, at en løngodtgørelse ville være den principielt rigtige løsning. Vi har i det forløbne år måttet erfare, at tilgangen til EFG ikke var så stor som forventet. Disse tal kan finansudvalgets medlemmer bl. a. læse i et af aktstykkerne, nemlig nr. 163, og det er da givet, at en væsentlig grund til denne udvikling er dårlige økonomiske forhold for EFG-eleverne i forhold til mesterlærlingene.

Vi er udmærket klar over, at de 6 borgerlige partier stadig ikke er i stand til at indse det relativt fornuftige i at indføre det principielt rigtige, nemlig en løngodtgørelse, hvilket vi i øvrigt ikke forstår. Men vi havde ærlig talt ikke troet, at en transbestemt ydelse på et så relativt beskedent beløb som 25 mill. kr. ville vække så megen opstandelse, som det åbenbart har gjort.

Hvad begrundelsen for denne holdning er, ved vi naturligvis ikke, men vi håber da ikke, at det skyldes disse partiers manglende ønske om at se den kendsgerning i øjnene, at der vitterlig eksisterer et økonomisk problem for EFG-eleverne i basisåret, specielt når man sammenligner deres forhold med mesterlærlingenes, samtidig med at dette har medført en afmatning af tilgangen til EFG i forhold til det forventede.

Vi må altså afvise dette beslutningsforslag og kan i og for sig ikke se nogen grund til at få et udvalgsarbejde om sagen. Vi finder, at der er behov for at gøre noget ekstraordinært for denne gruppe, og vi finder det ærlig talt en lille bitte smule småligt at gøre denne re-